

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25880/2023
09.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јасмине Симовић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Митић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Марина Ђорђевић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж 3199/22 од 05.04.2023. године, у седници одржаној 09.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж 3199/22 од 05.04.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења Апелационог суда у Нишу Гж 3199/22 од 05.04.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Нишу Гж 3199/22 од 05.04.2023. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђено решење Вишег суда у Нишу П 890/19 од 06.04.2022. године којим је одбијен предлог туженог за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Вишег суда у Нишу П 890/19 од 10.05.2021. године и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. ЗПП.

Оцењујући дозвољеност ревизије туженог на основу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23) Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла

да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док према одредби става 2. истог члана о дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Изјављеном ревизијом тужени побија одлуку нижестепених судова о основаности предлога за понављање поступка. Врховни суд сматра да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, будући да је спорно правно питање везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијано другостепено решење је у складу са судском праксом и правним схватањима. Како је ревизија усмерена на разрешење конкретног питања, то нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 420. став 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 420. став 5. ЗПП ревизија је увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка.

У конкретном случају тужени ревизијом побија решење другостепеног суда о потврђивању решења првостепеног суда о одбијању предлога за понављање поступка. Стога ревизија у смислу цитираног члана 420. став 5. ЗПП није дозвољена, с обзиром да се не ради о решењу којим је одбачен предлог за понављање поступка.

Стога је на основу члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

Одлука из става трећег изреке донета је применом одредбе члана 165. став 1., у вези чланова 153. став 1. и 154. став 1. ЗПП јер одговор на ревизију није био нужен за одлучивање о ревизији туженог.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић